

7.3.59.
Kallis Marta

Sain Hermannalt kirja, et ta juba ise alla saanud M. Kar-
gale ja veel viiele M. Federike Kanadast kirja pal-
lega, et nad kuulutase parreks ajalehte nimetatud
Asafrey nonto. Nimelt siin Quobus alla seegi aelnuud,
et A. alla U.S.A.'s, Herms siis tulnud aTunels, et kirjutab
Reltuimeestele. Miidugi, ta liias jicard, kui ma neadelt
vika nastust saan, ildiselt alla inimesed kasemis lai-
sad nastama, kuid peab inka aruostama teatud aega.

Kui Sa kontad vanemate kasemaa lastega, kes Sa päri-
eolai, ma ise olen päris intrigeeritud selle A. muistisest,
nagu kunis, alla ta vist vika omapärane alnud. Kul-
enolal tundub, et ta "saksastanud" ali, kui jupitub korpe sama
real U.S.A.'s mõne meie baltisaulariga võis ka Tomalt küsida.

Tõnan Sind nende lähemate teatide eest maie
apilastest: ali mi huiatad lugeda. On sa heameel, et
mit ildiselt läheb hõsti, aga see mi kerge pole paigulude.

Kul ali heameel ka lugeda, et just Sina lappi korde-
lutsud, nagu Si sead tegid juba kodumaal ja sama-
maol. Viinaseel ajal ali ja meie Sinuga kirjasahtlus roni-
jäänud, see ali kall forma, kes mind teie elust real in-
formeeris. Sine aga olid oma endise koduiga palju enam
seatud, kui mina. Ka ali meil Sina ja Si. üdole kude, mingi
suguluse tunne juba Sa tädi Elli Kacola, kes ali ja teie
teine ema ja kellega mul kaegu aeg ali tegemist, kes mulle
ka raga sumpasale ali kui siis. Sa olid mitte ainult ka-
liuplane, vaid ka mu rolleri, mi mis tehedas kontar-
tis lere kaali-ja minu eluga. Kul ali aruamine, et Sa ei
ole enam mi huiatad kaoli elust-elust, neona alid sa-
sinud ja noormoatad paigulade eluhoorna all, et kaad
küll kuus ildiselt, aga et väis saraldad kall forma
nagu Helene Juhani Canadas. Kul ali kauga puhtast in-
darnest aelolud, kuna mul on see tegolmus, et just Sina
ja Helene on suguvõimade juurtega kaoliandis ja ta rona
jichataga. Sul on ka mälü, mul ali tihli tahtmine

Sulle kirjutada ja küsida ühte-teist - aga Martin Sina
tilitada, kui enesle alleruputamin du rannet eli. Sa kir-
last tundub, et Sul parem on, kes juba seiparust, et loju
täiskasvanud ja ema haalt ei rona, nagu varem.

Mind kirjutab sulle, et aetat 11-12 Tagasi hausaia on
kirja panema oma mälestusi: siinud vanemad sõbrad
ergutasi ja noomisid mind: meil alla mi mitmekesini
eli alnud, nendlaste Isaari ajal olud intiimsenalt
kaas väimurandjale, väimur on isikliku meelidest
kanelida, et Tallima pale rona kirjelolund, kaad

2 mälestused on Tartu - Valga, üldise loomine Eesti aegade. Viimase kannuasi, kirjutan, jäänud, üni meie Va-
hastigi esimest aastateni - ja siis tuli "stop". Paar aastat
oli meil raskel nartteriga, villo ehitati, rümbes, meid lü-
kati vhest, toimet teie, alime rüütet, valguvõõr mõnustad.
Siis tuli järsku teade tütrelt Jutalt. Esimese võõru ja-
rel algas akastustunne; mida tihedamini ja pikemad
kirje ma sain, seda enam kaardas ka süge tunne sü-
damas. Leidain, et milleni kirjutan, endistest aegadest, uude
see huutab, kui eesti rahvas nii keis nii kaob. Saa see
tunne pole veelgi tüütu kadunud, katusen siiani laudella
ta vastu. Siis tuli annetus, muredein kätse. Pool aastat ka-
katasin suuremate valude all, kuna olid vigastatud kää-
lused ja närvid. Siis tuli suurem kannem ännetus, mis
aleks minud lõppreda kannuasi - oiga lõpp oli võtma -
tult hea. Võinud on sellest viimasest 1 1/2 kuud mööda-
nud, olen aga endise järg tagasi saanud, energiat an-
tulnud juurde. Mõlguatan mõtteid, et keis fumaal on
minu jätunud elu jaoks, siis ehk pean ka läbi viima,
mida algasin ja - võtsin oma viimase (11 da).
Kannuasi näga. Püüan jälle eelasi kirjutan. Esimese
periood ümri 18-20 a. lüas mul aige kiirelt, sündmus-
tidud on selgelt silma see, mis on hoopis segasem
nõis, eks oleid ajad, aegad, õpilasi ja õpetajaid enam.
Mul pole üldise siin katusen, sarnaselt õpilasi, kes võis
alla mulle alies meeldetultamises: on kas kannemad,
või päris naudid, aakupaatsiivade aegadest. Sa võid oia
eneselt ettekujutada, kuivõrd kannuasi mul oli, kui la-
gein, et Sina kannuasi ja mi ütelda, meie omi koo-
hoiad. Võinud ei karda ma ka enam Sina tülitada
oma süsimustiga ja luudan, et Sul veidi aega jätkeul
mulle vastamiseks, mis Sul endal mees.

Hannan ka aote peale. Praegu on mul käsil 1922-1930 aegade
Kirjutat nallugi (endine) Richard Kressi nte. Kas
Sul on mees, millal Tali Kress, millal ta lakkus meilt.
Täna lõpetas 1931 - Tal oli viimane aasta Helene Seim
elloimane Kress. Kui siis pidi Kress lakkuma 1929.
Mulle jälle paistab, et see oli 1928a., Ilmal lüas ja kannuasi
tõlmu me aasta kaduma. Kas on Sul mees meie eesti õpetajal
Maadri tõi. Minu teades olid Saaraste - Oras - Kress -
Seim; siis oli veel see prokuröri proua / suustasin mine, ta
tütar Juta oli ka meie õpilane / Tõlmu katusen. Millal ta oli,
kas H. Seimi ajal, või enne jrs. Lunkatsit, ei mäleta enam.
Seda Sa vist mäletad, et Kress oli väga vana, päris
"meie oma", siis lüas chamuradaleis Tuterlast rüütis
ja kannis "arrogantseks" just minu vastu, mäletan

võimarest meie konklussid. Nüüd muudat mind
kuidas ta ennast õpilaste ja õpetajate suhtes ilmel
pidas. Ilusa ütles, et tema teades oli Kress keegi viimase
ajani klassis ainult õpetaja. Ma mõelitan, et ta mulle
ütles, et minu pealapaagite kogu koornes "ainult
vana deat, arust arulainust sakesa piigadest". Kuidas ta
alalpidamine oli õpetajate toos sinu mälu järel?
Kress oli ja tugevasti inspireeritud Niguel Andreest
sageli ta ütles mulle, et see olla "targeim inimene"
meie rahvast. Kuid ma müüd tagesi mõtlen tema mõnedele
teguvõimudele, siis nad tuletasid mulle väga meelde neid
võtteid, mis praegu enamused noorte suhtes tase-
taavad, meelitades neid ekasuvorakale lugemise ja
vake müües käimise sugudega suudeti. Kas ei jätunud
Kress siiski juuri nende matemaatilise kirjeldelle
mis hiljem meie kõigile saadeti. Ma arvan, tanaal?

Paleu väga, mõtle natine tagesi nende algadele ja
vaste mulle mi per, see Sul võimalik. Ma jään sellel
kohal nüüd stapama, liian, et sellel perioodil on
siini tihed side hilimate sündmustisõududega. Kress
ja väga ilusis Ella Pekmet (Lüüs hiljin) ja Vanda
Kassut. Muidu, kas mäletad ka midagi noorte
haridusest? Kas vanda suurt "rolli" mängis
Ma ainult mäletan, et Lohasin oma lapsi vasts
kui noosaledust taimuand meie koolis (tantsu-
mäletan ka seda, et seal aldi väga pahand, et inna
väs meie õpetajast pealtseadustajast oli. Kui midagi
mäletad alles karususest, pane ka kirja. Ma fun-
deerin inna, miks lüüsi kamundeks just meie andeas
õpilased: Pekme, Rann, Veronika Sapias, vanem Paal
(ai mimi oli ilili) ja mõned teised need, sellele nimed olid
unustanud (need 4-5 a. eest oli mu mälu mi kea, et
kõik nimed olid peas). Imelik oli veel see, et Ella Pekme
ja need kaks, keda ei mäleta, kooli poolest igatpidi oli
said.

Nüüd arvan tui, praegu olede harutamisele
Maal hea meel. Arvelli et et tal mi kasti lähel ja et temast
enemist midagi tulnud väga. Kuid ma ei esee, kütis
süba meie juvanistusõpetaja teela koolis, mul see just
selle tulle meelde jäänust, et tuiud õpetajad vahel also polnud
rahul temaga aeldes, et anna unohude tulle väike ta õppida
paremini. Ka noomis teela kard mi õpetaja, et ta viituse
oli narrata ja seadis temale vaita ta enda ena, kes
oli inna tip-top viides ja jures. Nüüd saan aru
Arvelli oli ja on kunstnik; just laiem, kui tuiel
surelised ja ei pane igakord tahels prisi aiga.

Mul on andornest kahju Prusa. glasserist. Tema ge-
neratsioonil kuuluvad inimesed ei saa alla riiskainesse,
kui purustatakse abelusi, veel enam, kui oma lapsi seda
teeb. Siin on ka mitmed sarnased guttumaad olused,
ma, võõras inimene, kannatain juba selle eest, peren-
nael, kes pääsivad nägialle eest ja teroelt sisse jõudnud
hannadid peret reitma. Kõiksin inna neile seal harrastada
Tapa. Kõige enam kannatavad ja lapset, poeg, nelli jms
ja kaja ja kalle lra elus ja tõi olund peab kannatama ilma
isaga ja ega need tühised esimesed abelust ei oia ka seda
võit ise mi armastada napsu peanu, teades, et ka nomaad koi-
dagi süüdi selles, et koini isa just nende eest hoolitset ja ta
enese pärislaps elab rahvemuini. Hledola di kooksi mi saaine
ja Tugashaidlixe ma poleks küll arvanud, et ta sarnase
kõige taimne saab. Kes siis müüd ei lope, kus ema või Hledola
ise? Arvan, et laps väike süüdi teho esimest sammu lapi-
tusena, muidugi kus ema vastu tuleb. Ege meil lohi kedagi
süüdistada, ege jorunast on süüdi kabin. Kas ta ise ka tee-
vib või armast Hledola talle ülalpidamist? Kui oiaed prusa
glasserit teroit soidesmaist minna peast.

Heleni Seem list on mul ka kahju (aga seda ei tahi talle mai-
nida, ta on nuke naimaga ja oraks puhuruse). Ta on Tora, aga
ei oia elus leida armast vastast tõi, seepärast ka aigo
sibestunud. Ta väib aga alla ka naga süüdamliks: ma
kirjutasin talle jõeemalt isaga ta muelt poleks tunnistust
ja eain vastuseks naga süüdamliks kirja. Ta oli esimese
kibelt kirjutasin alla "Kooksi ema" ja see alla talle naga
meeldinud.

Astroid Tiitrit alid kard silmas naga haiged, kusa on ta noma
püis terae, saab teha tööd? Ta oli ja ka kinnetuse.

Kas Matilole Täte oia Salme on ka USA's. Kus on ta noma
mood, need alid ja ka mi süüdamliks lähedased, naga Siina
täidigi. — Pauli Sa ei saa varrelda Heleni Seemiga. Kuigi
tal ei meeldi USA ja ta kannatas mitte sobiva tegehus talle,
pole tema süinge ega kibestunud. Meie alid siin paarid
korral naga noma alevine temaga. Ta õppis ja tundma meil
elu siin, kuigi kustas on materialistlik tulekom on Rootsi
rünni meil lähem mentaliteedilt, siin olensid 7 aast
pääst saamine koduvõõranduse ja aruistatavilana vastan
oma haridusele tööl, naga Gottlieb Hey ja teised.

Ma kirjutasin naga peenelt, kas Sa mõnend inna tugest
veel. Mul endal ei tee noma lugemine, ka kõige peenem kiri
pole sulle tarvis, ma olen ja lähikärgeline. Jutalalid ma
lastest kõige teraemast oimad, aimev prillid, aga müüd
kirjutas, et peab vist muretsama, hoids juba kannatan
Tage kaurgel, kus loob. Sa tead, ma pole ikkuis, aga mul on
vige väike pension, kirge palja kuni 150-200 aasta joonnel
katsun mi mardidega alla kannatavalt, mul ja need peene
sagis mi palja. Harim igat tõi sellist. (Noma siis
katsus head seltsid Sulle ja Sa perile. Rootsi eim.)